

Mica Unire UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE

din 1859 sub domnia
lui Alexandru Ioan Cuza

Documente din colecția Centrului de Informare al României

Discursul rostit de Mihail Kogălniceanu la alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei

(ședința din 5 ianuarie 1859)

„Măria Ta,

După una sută cincizeci și patru de ani de dureri, de umiliri și de degradare națională, Moldova a reintrat în vechiul său drept consfințit prin capitulațiile sale, dreptul de a-și alege pre capul său, pre Domnul.

Prin înălțarea Ta spre tronul lui Ștefan cel Mare s-a reînălțat însăși naționalitatea română. Alegându-te de capul său, neamul nostru a voit să împlinească o veche datorie către familia Ta; a voit să-i răsplătească sîngele strămoșilor tăi vărsat pentru libertățile publice. Alegîndu-te pre Tine Domn în țara noastră, noi am vroit să arătăm lumii aceea ce toată țara dorește: la legi nouă om nou.

O, Doamne! Mare și frumoasă îți este misia; Constituția din 7 (19) August ne însemnează o epohă nouă și Măria-Ta ești chemat să o deschizi! Fii, dar, omul epoei; fă ca legea să înlocuiască arbitrariul; fă ca legea să fie tare, iară tu, Măria-Ta, ca Domn, fii bun, fii blînd, fii bun mai ales pentru acei pentru care mai toți domnii trecuți au fost nepăsători sau răi.

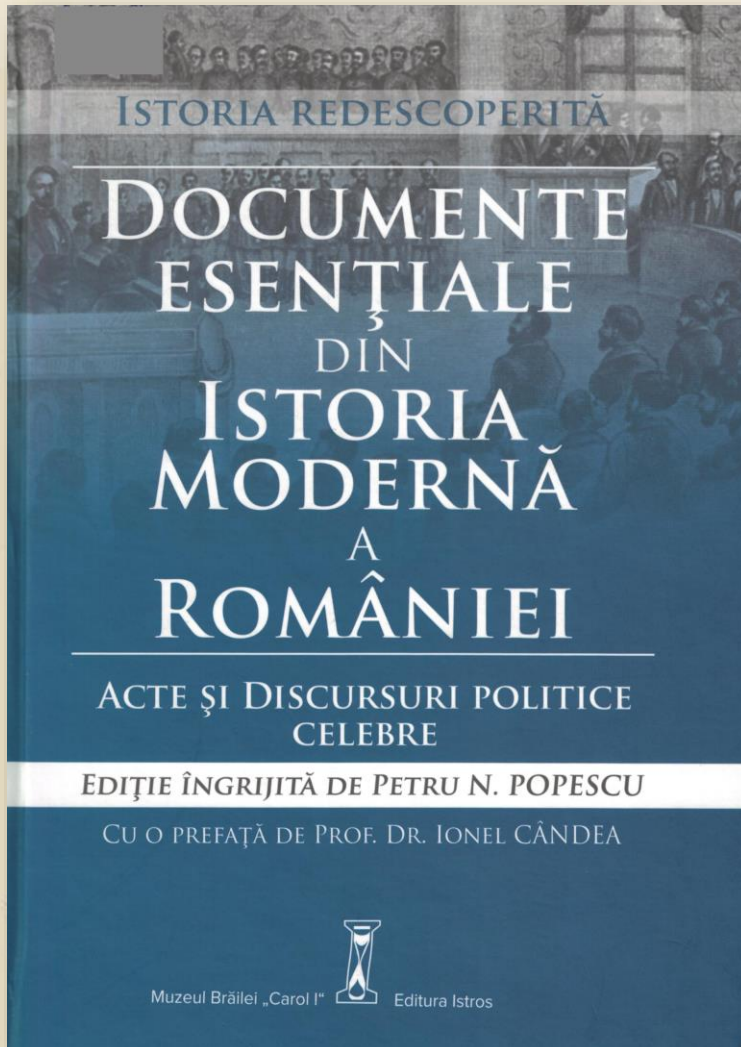
Nu uita că, dacă cincizeci de deputați te-am ales Domn, însă ai să domnești peste două milioane de oameni.

Fă, dar, ca Domnia Ta să fie cu totul de pace și de dreptate, împacă patimile și urile dintre noi și reintrodu în mijlocul nostru strămoșeasca frăție.

Fii simplu, Măria-Ta, fii bun, fii Domn cetățean; urechea ta să fie pururea deschisă la adevăr și închisă la minciună și lingușire.

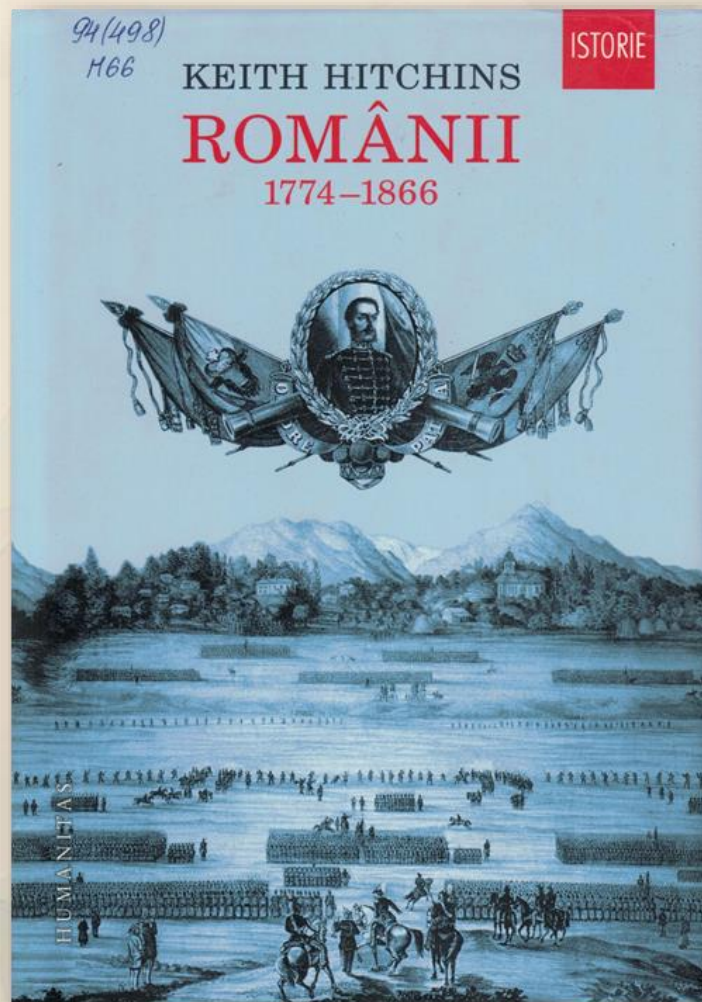
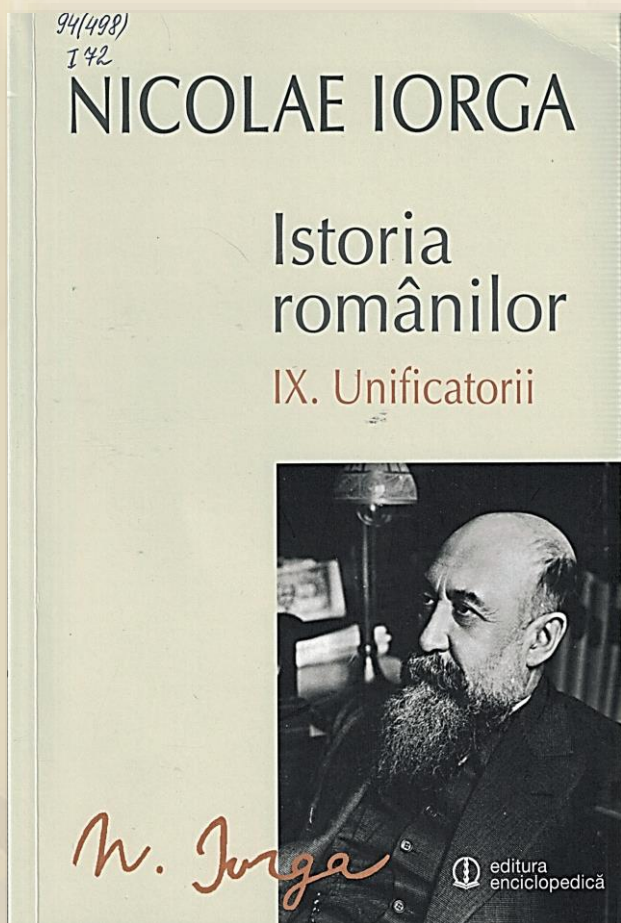
Porți un frumos și scump nume, numele lui Alexandru cel Bun. Să trăiești, dar, mulți ani ca și dînsul, să domnești ca dînsul; și fa, o, Doamne, ca prin dreptatea Europei, prin dezvoltarea instituțiilor noastre, prin simți- mintele tale patriotice să mai putem ajunge la acele timpuri glorioase ale nației noastre, cînd Alexandru cel Bun zicea ambasadiorilor împăratului din Bizanția că „România nu are alt ocrotitor decît pre Dumnezeu și sabia sa”.

Să trăiești, Măria-Ta!“

„Nu poate fi fericire fără libertate, nu poate fi libertate fără unire, și noi românii nu vom putea fi puternici până când nu ne vom uni cu toții într-unul și același corp politic.”

Nicolae Bălcescu

Tablou „Proclamarea Unirii (24 Ianuarie 1859)”, semnat de Theodor Aman

94(498) / 576
Apostol Stan

ISTORIA ESENTIALĂ A ROMÂNIEI

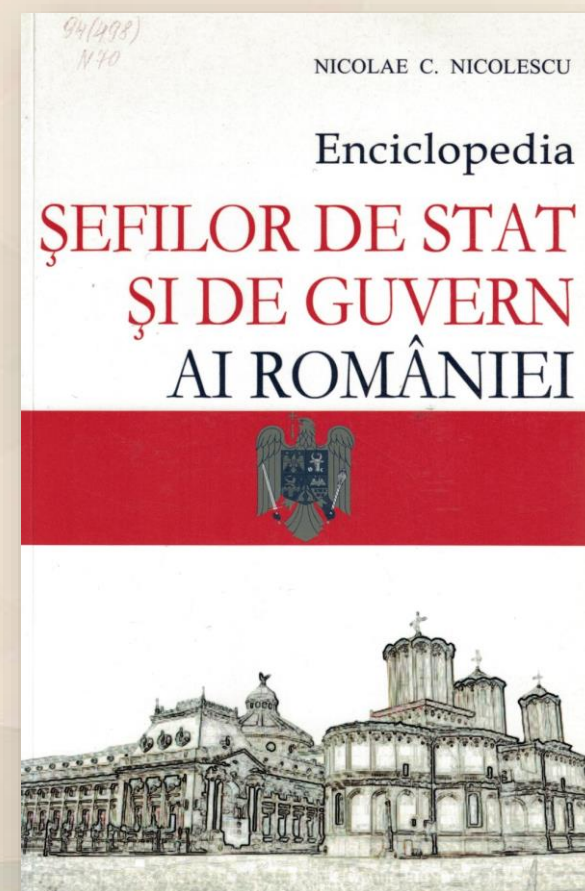
Saeculum I.O.

Sub conducerea a două căimăcării, instalate la cârmă, la 3 octombrie 1858, Moldova și Muntenia, în decembrie, erau cuprinse de febra alegerilor pentru cele două adunări electivă menite a desemna pe cei doi domni. Moldova, la 5 ianuarie 1859, promova în funcție pe colonelul Alexandru Ioan Cuza. La 24 ianuarie, Adunarea electivă de la București înălța pe tron pe același Cuza. Era o alegere îndrăzneată, în contradicție cu prevederile Convenției, posibilă a fi contestată și anulată. Căci alegerea lui Cuza în dublă ipostază, la Iași și la București, era semnalul unei voințe de unitate statal-instituțională, în contradicție cu exigențele puterilor garante pentru că, în loc de principal confederate, se consacra o Românie unită, periculoasă deopotrivă pentru Austria și Rusia.

(Stan, Apostol. *Istoria esențială a României*, 2016)

„Unirea e singura stare politică ce putea să asigure viitorul nostru și să ne permită a da țării organizarea ce o așteaptă de atât de mult timp.”

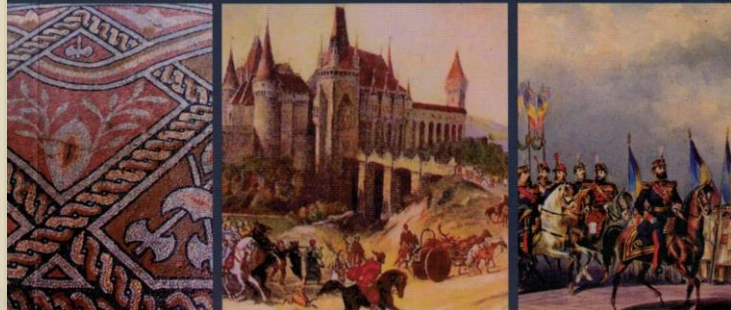
Alexandru Ioan Cuza

Keith Hitchens

SCURTĂ ISTORIE A ROMÂNIEI

O nouă criză internațională, care a dus la războiul dintre Rusia și Imperiul Otoman din 1853 și la implicarea Franței și a Marii Britanii un an mai târziu, a adus unirea și independența principatelor mai aproape de îndeplinire decât și-ar fi imaginat vreodată pașoptiștii.

(Hitchens, Keith. *Scurtă istorie a României*, 2015)

LUCIAN
BOIA
CUM
S-A ROMÂNIZAT
ROMÂNIA

HUMANITAS

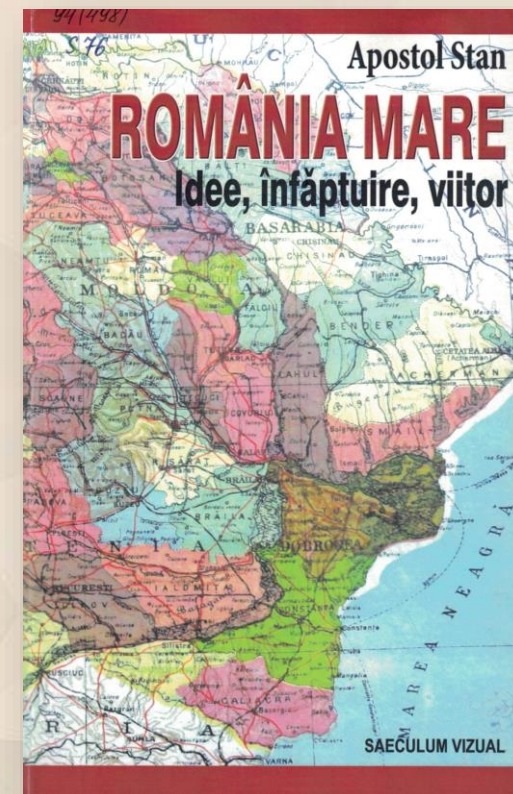
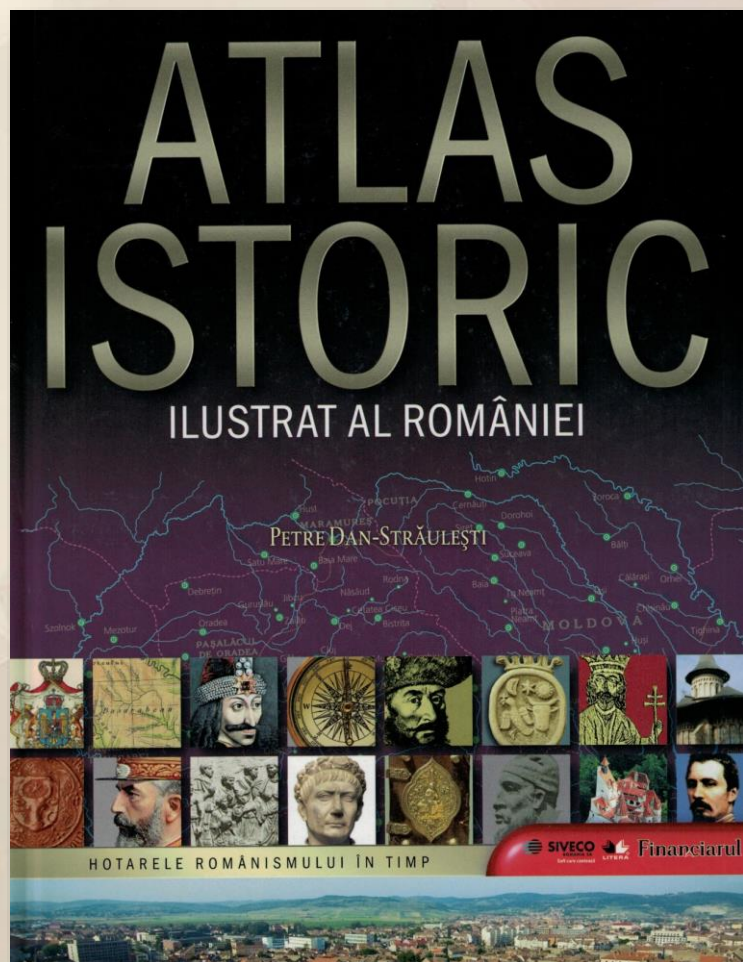
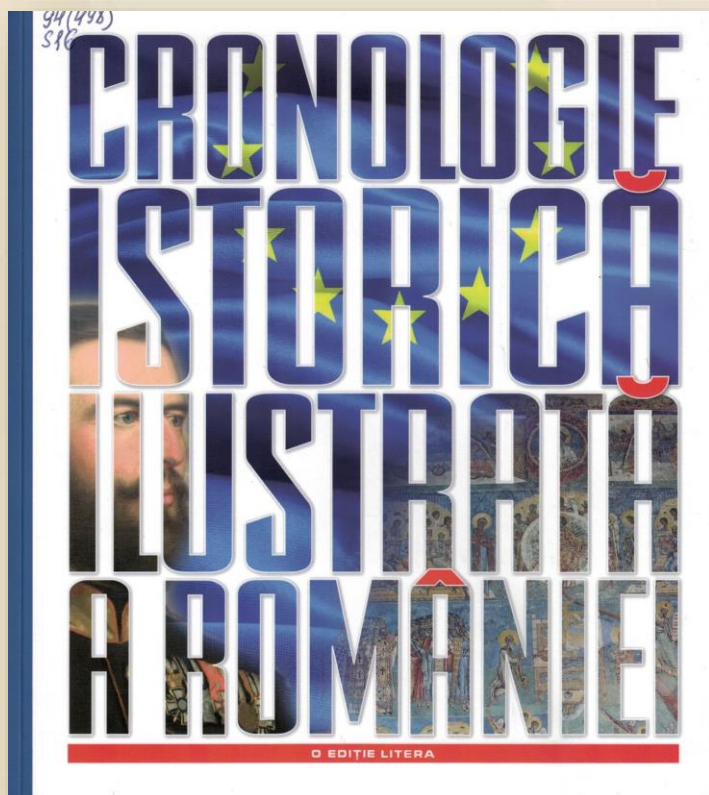
FIECARE POPOR ÎȘI ARE PROPRIA EXPERIENȚĂ CU „ceilalți”. Puține însă în asemenea măsură și cu asemenea intensitate precum românii. Situat într-o regiune „deschisă” și multă vreme vag structurată, actualul spațiu românesc a cunoscut o diversitate de dominații politice și de infuzii etnice și culturale.

Când s-a creat România, la 1859, prin unirea celor două principate, Țara Românească și Moldova, noul stat cuprindea mai puțin de jumătate din teritoriul pe care se aflau răspândiți românii.

(Boia, Lucian. *Cum s-a românizat România*, 2015)

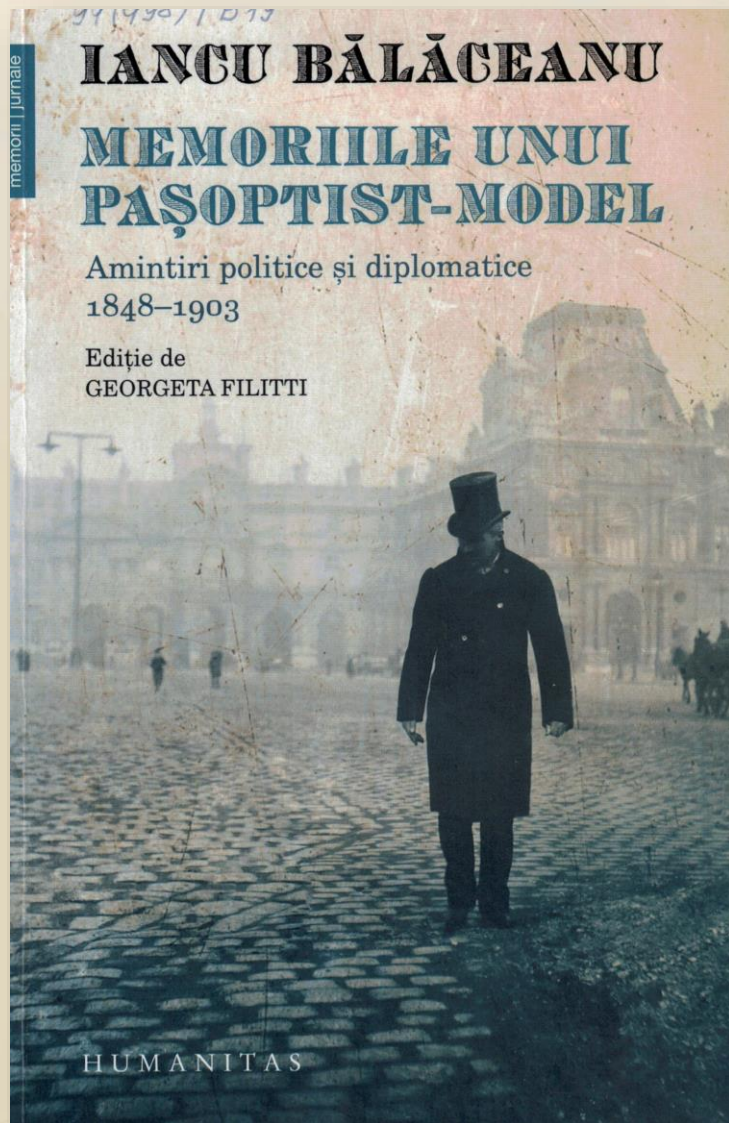
„Nu poate fi fericire fără libertate, nu poate fi libertate fără unire, și noi românii nu vom putea fi puternici până când nu ne vom uni cu toții într-unul și același corp politic.”

Nicolae Bălcescu

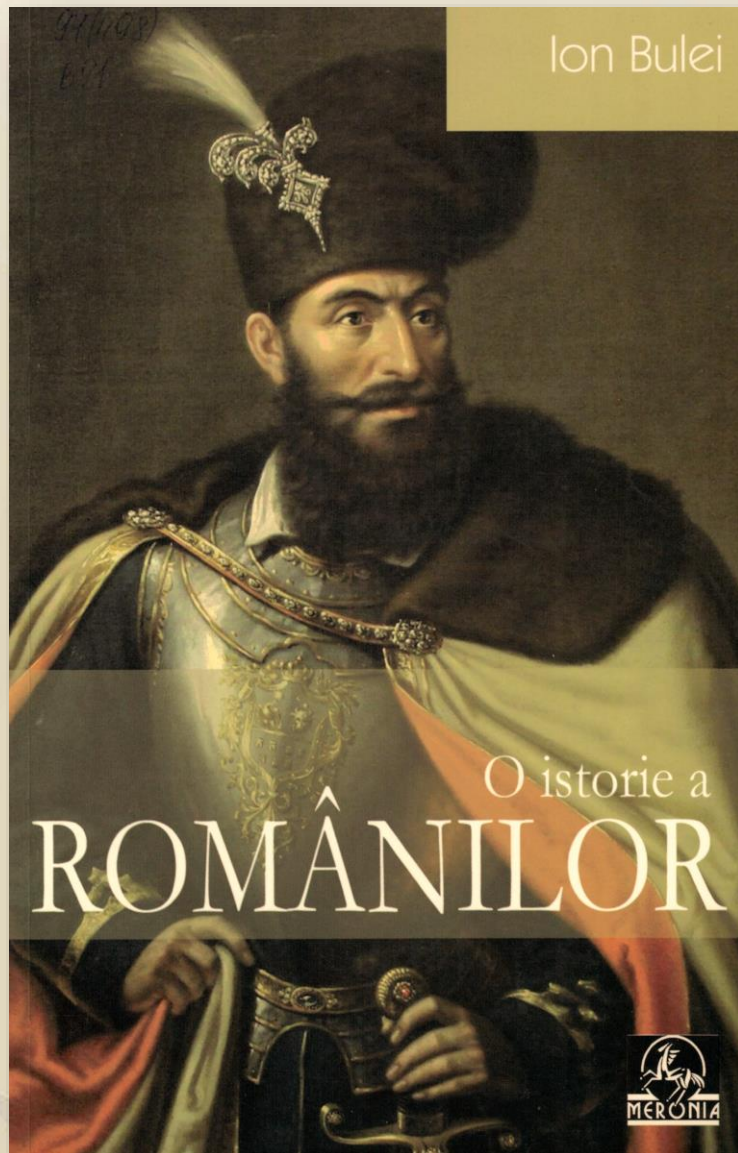
**Discursul lui Vasile BOERESCU pentru alegerea lui Alexandru
Ioan CUZA, domnul Moldovei, domn și al Țării Românești**

„Pentru ce sântem împărțiți în două câmpuri? Pentru ce ne numim noi și voi? Au nu sântem toți Români? Au nu avem toți aceeași patrie? Au nu sântem toți fiii aceleiași mame? Pentru ce să zicem: noi și voi? De ce să nu zicem: noi Români? Nu avem toți aceeași iubire, nu simțim toți aceleași sentimente pentru mama noastră comună? Care este cauza diviziunii noastre? Care este mărul de discordie dintre noi?”

Puterile semnatare ale Tratatului de la Paris s-au înțeles atunci cu Turcia (căci același tratat anulase protectoratul rusesc) pentru numirea a două căimăcămii: una la București, alta la Iași. Aceste căimăcămii trebuiau să prezideze alegerea celor doi domni, în conformitate cu dreptul *ab antique* al Principatelor.

(Bălăceanu, Iancu. *Memoriile unui pașoptist-Model*, 2019)

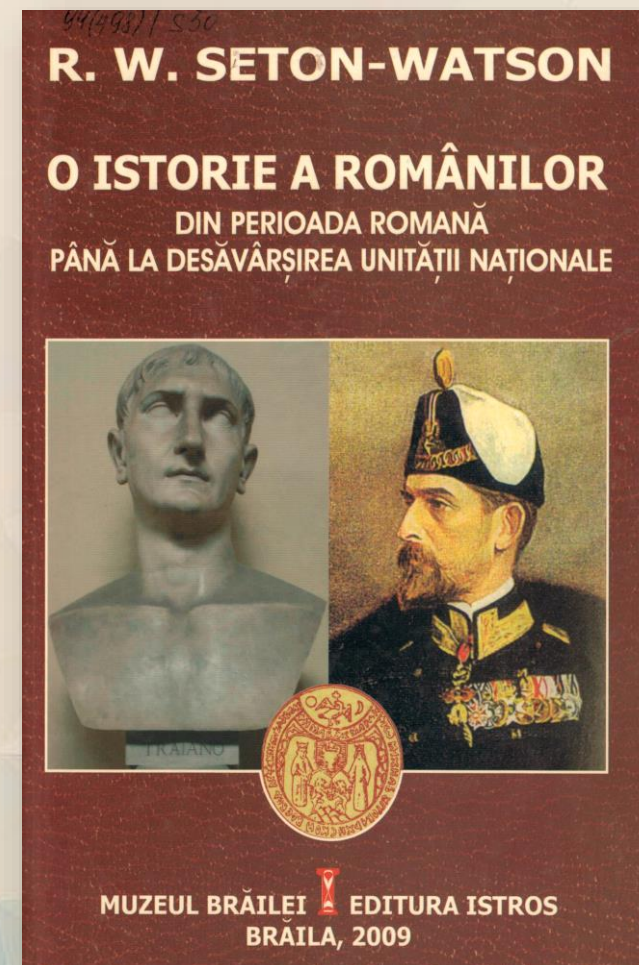
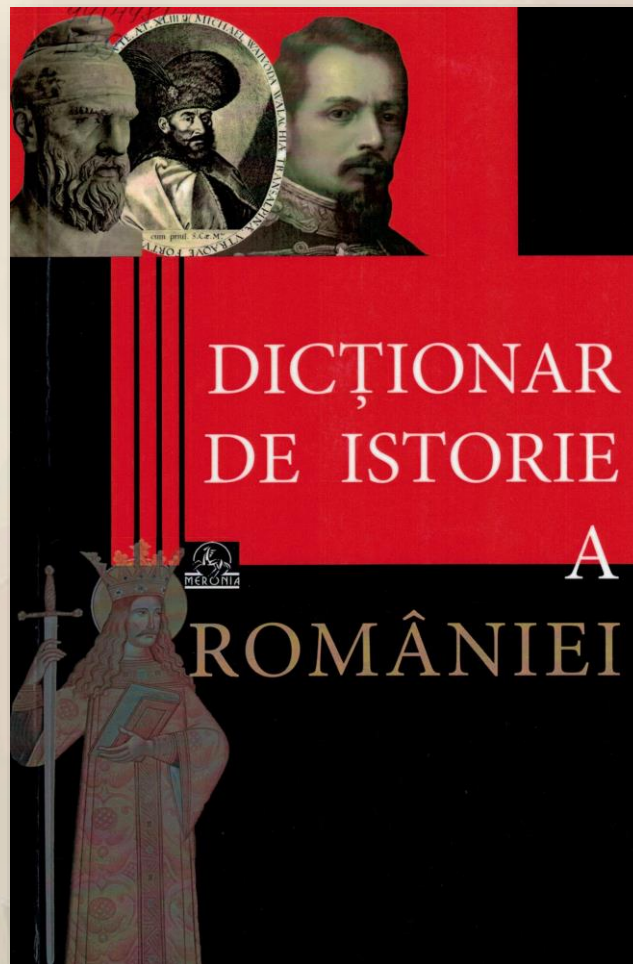
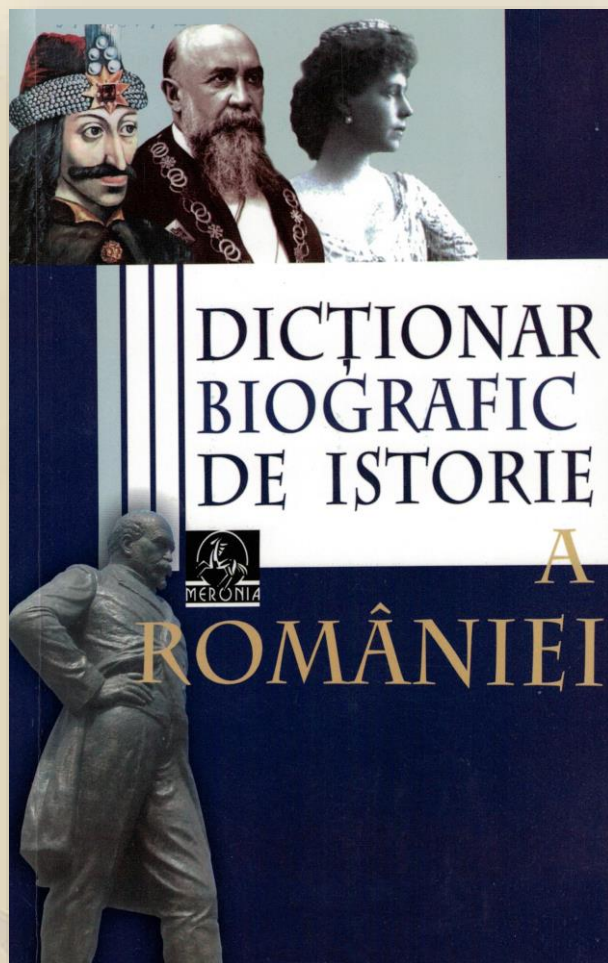

Născut la 20 martie 1820, la Bârlad, în sudul Moldovei, Al. I. Cuza provenea dintr-o veche familie de boieri moldoveni (prin ascendență feminină era înrudit cu familia marelui cronicar Miron Costin). Studiază la Iași și apoi la Paris, Pavia, Bologna. În 1844 se căsătorește cu Elena Rosetti, fiica lui Iordache Rosetti și a Ecaterinei Sturdza, înrudindu-se astfel cu două dintre marile familii din Moldova. Se află în primele rânduri ale revoluționarilor de la 1848. După un scurt exil revine în Moldova și servește în armata princiară, unde, în 1858 ajunge colonel. Se face cunoscut în 1857, când, pentru a protesta împotriva ingerințelor Austriei și Turciei în alegerile pentru Divanul Ad-hoc al Moldovei, își dă o demisie răsunătoare din funcția de pârcălab al județului Covurlui. Era inteligent, abil în relațiile cu oamenii, hotărât să ducă un lucru început la bun sfârșit.

(Bulei, Ion. *O istorie a Românilor*, 2012)

„Moldova, Transilvania, Muntenia nu există pe fața pământului; există o singură Românie: există un singur corp și un singur suflet, în care toți nervii și toate suspinele vibrează unul către altul.”

Bogdan Petriceicu Hasdeu

Realizat:

Lilia Ababii, coordonator Centrul de Informare al României,

Biblioteca Științifică USARB

Editare video:

Centrul de Informatizare

2022